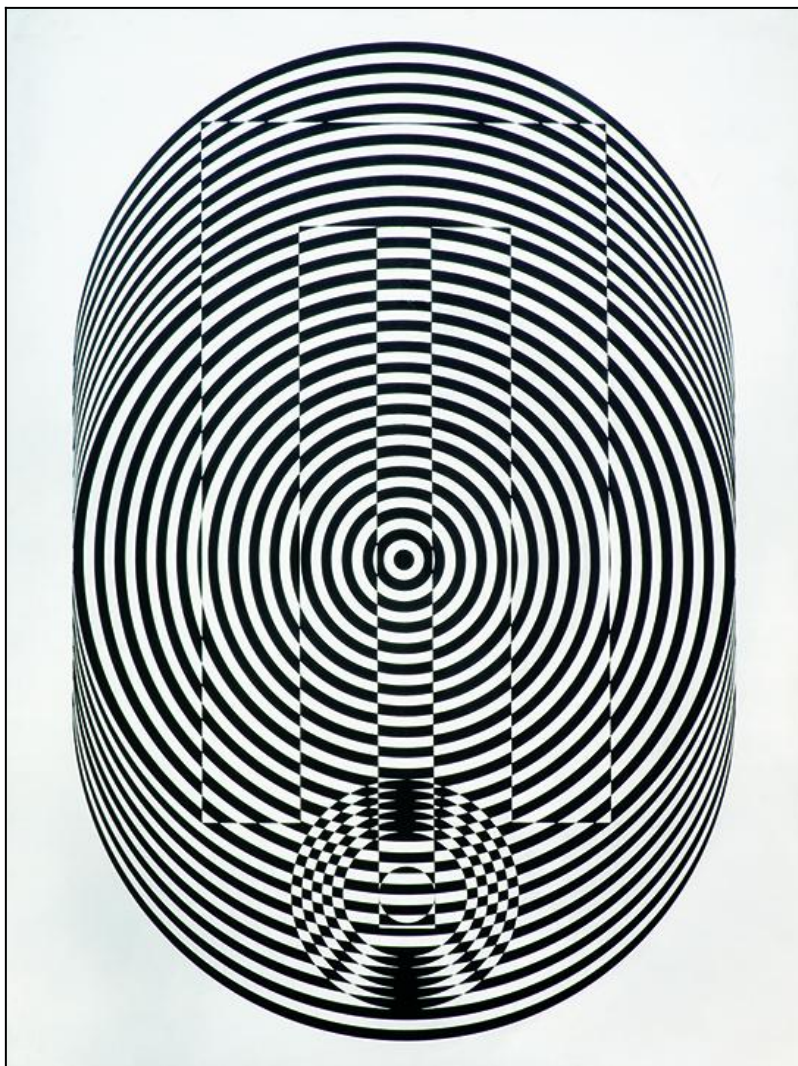

Krajinou matematický her

GPS: 50°32'3.082"N, 14°7'52.501"E

Datum konání: 06.12.2019 - 08.03.2020, každé úterý, středu, čtvrtek, pátek, sobotu, neděli

Začátek: 09:00

Konec: 17:00

Vzdálenost od centra: 0.03 km

Bod zájmu: Výstava, Kultura

Web: www.galerie-ltm.cz

E-mail: info@galerie-ltm.cz

Telefon: +420416732382

Adresa: Michalská 7, Litoměřice

Výstava Krajinou matematických her, která představuje sice malý, ale silný soubor trojice lounských umělců, vybírá ze sbírek Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích několik výrazných děl této lounské trojice z období především druhé poloviny šedesátých let ohraničené roky 1965 až 1970. Tedy z doby, ve které jejich práce dospívala na vrchol tehdejších aktuálních tendencí. Výstava si neklade za úkol postihnout vývoj jejich díla v celistvosti. V minulosti proběhlo již několik společných, pečlivě připravených výstavních projektů, které jednak představily jejich dílo a jednak jej zařadily do obecnějšího kontextu. Poprvé spolu vystavovali už v padesátých letech, v šedesátých letech prožili krátké období publicity a v nastupující normalizaci byli zatlačeni do soukromí. Jejich práce zejména z šedesátých let připomněly výstavy po roce 1989 Poesie racionality a Nová citlivost, které vyzvedly zejména jejich posun ke konstruktivistickým tendencím, význam skupiny Křížovatka a jejich působení v Klubu konkretistů. Velmi dobře kurátorsky připravenou výstavou byla výstava Spolu v Galerii města Louny v roce 2011.

Název litoměřické výstavy nebyl zvolen náhodně. Tvorba jmenovaných autorů byla pevně svázána s racionálním matematickým řádem, ale také pro mnohé možná překvapivě s vážným a vřelým vztahem ke krajině. Přestože se už v Lounech na střední škole začali seznamovat s tvůrčími principy avantgardní tvorby, byl to jejich pedagog Martin Salcman, který je nasměroval nejen k praktickému uchopení malby, ale také do určité teorie moderního umění, kterou se on sám pokoušel formulovat. Štěstím bylo, že jejich kroky vedly právě na pedagogickou fakultu, protože v politicky obtížných padesátých letech tam vládlo přece jen o něco svobodnější prostředí než například na Akademii výtvarných umění, navíc směřované spíše k modernistické tvorbě. Přesto, nebo právě proto, se v době padesátých let obrazejí ke krajinářské tvorbě. Zlom, který se odehrál v dílech jmenovaných tvůrců, vyvrcholil ještě v první polovině šedesátých let, kdy jako první z těchto umělců předefinoval svůj rukopis směrem ke konstruktivním tendencím Zdeněk Sýkora a krátce po něm i Kamil Linhart a Vladislav Mirvald.